MAASEUDUN TULEVAISUUS
Maa- ja metsätaloustuottajajärjestön äänenkannattaja – Perustettu 1916

Päätoimittaja
Lauri Kontro
Toimituspäälliköt
Jussi Martikainen
Tiina Taipale

Niin valmis paikka Suomi ei vieläkään ole, ettei syrjäytyneiden ja heikoilla olevien asioissa ole parantamisen varaa. **KALEVAN PÄÄKIRJOITUKSESTA**

Nyt on korkea aika investoida Suomeen

Elinkeinoelämän keskusliiton (EK) toimitusjohtaja Mikko Pukkinen on huolissaan suomalaisen kilpailukyvyn hiipumisesta ja tuotannon siirtymisestä ulkomaille. Hänen mielestään suomalaisten pitäisi alkaa investoida Suomeen samaan tapaan kuin saksalaiset investoivat Saksaan ja amerikkalaiset Amerikkaan. (MT 30.4.)

Pukkisen mukaan on hyvä, että pääministeri Jyrki Kataisen (kok.) johtama hallitus kiinnitti kehysriihessä huomiota kasvuyritysten tukemiseen. Suunta on Pukkisen mielestä oikea, mutta riittämätön. Vaihtotaseen kääntämiseksi taas ylijäämäiseksi tarvitaan kuitenkin aivan toisen kokoluokan keinoja.

EK:n mielestä esimerkiksi yhteisöverokantaa pitäisi edelleen alentaa ja lisätä kuljetustukia leikkaamisen sijaan.

Muutoksia tarvittaisiin myös työmarkkinoilla. Pukkisen mielestä oppia pitäisi hakea menestyneistä maista kuten Ruotsista ja Saksasta. Esimerkiksi palkkoihin ja työaikoihin pitäisi saada lisää joustoja lomautusjärjestelmän lisäksi.

EK:n lempiaiheita on jo pitkään ollut työurien pidentäminen. Yksi keino on nostaa eläkeikien alaraja 65 vuoteen.

Työurien pidentämisessä on muitakin keinoja kuin eläkeiän nostaminen, mutta juuri eläkeikien nostamisessa suuri vastuu on työnantajilla. Eläkkeellejäämisiät eivät nouse sillä, että alarajoja nostetaan, ihmiset pitää myös pitää töissä.

Tässä suhteessa työnantajilla on paljon parantamisen varaa, koska vaikeissa tilanteissa irtisanomiset kohdistuvat pääsääntöisesti vanhimpiin työntekijöihin. Työurien pidentämisessä työnantajien pitää näyttää puheiden lisäksi myös esimerkkiä.

Pukkinen muistuttaa, ettemme pärjää halvoilla hinnoilla ja bulkkituotannolla. Hänen mielestään Suomi pärjää tulevaisuudessa energia- ja luonnonvaraosaamisella, Venäjä-yhteyksillä sekä metsä- ja kaivosteollisuudella.

Tulevaisuuden työpaikkojen luomisen Pukkinen laskee jatkossakin pienten ja keskisuurten yritysten varaan. Viimeisten kymmenen vuoden aikana syntyneet 70 000 uutta työpaikkaa ovat syntyneet kaikki pk-yrityksiin.

Vaikka kaivosteollisuuden nousu on myönteinen asia, on siinä myös Pukkisen mielestä huolestuttavia piirteitä. Hänen mielestään

EK:n toimitusjohtaja Mikko Pukkinen haluaa suomalaisten investoivan Suomeen.

kaivosteollisuutta ei pidä ohjata pelkästään ympäristönormien ja verotuksen keinoin, vaan koko yhteiskunnan etu on otettava huomioon.

Esimerkiksi esillä ollut kaivosten kiinteistöveron kaltainen vero ei ole ongelmaton. Verorahojen meneminen valtion pohjattomaan kassaan saattaisi jättää Pohjois-Suomelle vain maksajan roolin.

Pukkisen esittämien tulevaisuuden vahvuuksien toteutuminen edellyttää, että koko Suomi pidetään vahvasti asuttuna. Energia- ja luonnonvaraosaamisen sekä metsä- ja kaivosteollisuuden tulevaisuuden mahdollisuudet ovat nimenomaan maaseudulla.

Ilman toimivaa infrastruktuuria ja yhteiskunnan erilaisia palveluja maaseudulla ei näiden vahvuuksien hyödyntäminen onnistu. Suomi ei menesty sillä, että maaseudusta tehdään vain raaka-ainereservaatti.

Vuorineuvos Jorma Elorannan johdolla laadittu Investointeja Suomeen -raportti oli samoilla linjoilla kuin Pukkinen. Raportin mukaan keskeistä Suomen tulevaisuuden menestykselle ovat panostukset tuotantoon, joka kelpaa vientiin tai vastaavasti korvaa kotimaisella tuotannolla tuontitavaraa.

On ymmärrettävää, että taloudellisesti vaikeina aikoina pyritään säästämään. Tulevaisuuden kannalta nyt on kuitenkin korkea aika investoida Suomeen.

Suomi ei menesty sillä, että maaseudusta tehdään vain raaka-ainereservaatti.

Ranska jännittää

Ranskan presidentinvaalit tuovat jännitystä paitsi ranskalaiseen myös eurooppalaiseen politiikkaan. Jos vasemmiston François Holland voittaa vaalit, niin muuttuuko Ranskan suhde EU:hun? Entä jos nykyinen presidentti Nicolas Sarkozy jatkaa? Säilyykö silloinkaan mikään ennallaan?

Ranska on toinen pää siinä akselissa, jonka ympärillä EU on vuosikymmenet pyörinyt. Toisessa päässä on Saksa, jossa myös seurataan tarkasti, mihin Ranska on menossa.

Ranskan presidentinvaalit kiinnostavat Saksassa siinä määrin, että liittokansleri Angela Merkel on antanut vetoapua konservatiiviselle aatetoverilleen Sarkozylle. Tähän asti sisarellisesta tuesta ei ole ollut mitään hyötyä, kenties päinvastoin. Sarkozy jäi ensimmäisellä kierroksella niukasti kakkoseksi.

Ranskassa ei yleensä kakkospaikalta ole noustu varsinaisten vaalien voittajaksi. Tulosta on tällä kertaa kuitenkin mahdotonta ennustaa.

Historia osoittaa, että Ranskan suhde EU:hun ei ole riippunut kovin paljon siitä, kuka Elysée-palatsissa hallitsee. Ranska näkee itsensä eurooppalaisena suurvaltana ja toimii sen mukaisesti.

Ranskan sisäpolitiikan paineista kuitenkin johtuu, että kumpikin ehdokas joutuu reivaamaan eurooppapolitiikkaa. Ranskassakin euroepäilijöillä on paljon kantovoimaa ja presidentti joutuu sen ottamaan huomioon. Ranska todennäköisesti ottaa entistä tiukempia kantoja muun muassa maahanmuuttopolitiikassa riippumatta siitä, mikä presidentin nimi jatkossa on.

Samoin eurokriisin hoidossa voidaan olettaa Ranskan asenteen kovenevan, olkoonkin että sen oma talous on myös vaikeuksissa.

VIERASYLIÖ

Itämeri yhdistää vahvan ruoka-alueen

Yhä harvempi syö pelkästään elääkseen.

Itämeren alueen tulevia ruokatrendejä jäljitettäessä piirtyy kuva tulevaisuuden kuluttajasta, joka haluaa huolehtia enenevässä määrin terveydestään ja turvallisuudestaan ruoan avulla.

Itämeren alueen kulutustrenditutkimukseen haastatellut elintarvikealan tieteen ja elinkeinoelämän asiantuntijat katsovat, että moni kuluttaja haluaa ilmaista persoonaansa, mielipiteitään ja asemaansa ostopäätöksillään, jolloin voittajaksi nousee paikallinen ja eettisesti tuotettu ruoka.

Koska kuluttaja haluaa olla perillä siitä, mitä hänen lautaselleen päätyy, kannattaa elintarvikealan panostaa jatkossa myös pakkausmerkintöjen selkeyttämiseen niitä yhtenäistämällä.

Markkinat 80 miljoonalle

Itämeren ympärillä olevat kymmenkunta valtiota ja noin 80 miljoonaa asukasta muodostavat yhtenäisen ruoka-alueen.

Itämeren alueen elintarvikealalla on noin 200 miljardin euron vuosittainen liikevaihto ja puolisen miljoonaa työntekijää. Ruoka on yksi Itämeren merkittävimmistä liiketoiminta-aloista.

Turun yliopiston koulutus- ja kehittämiskeskus Brahea ja Maaseutupolitiikan yhteistyöryhmän Ruoka-Suomi-teemaryhmä toimivat aktiivisesti kansallisena koordinaattorina hiljattain päättyneessä kolmivuotisessa Itämeren alueen ruokatoimijoita yhteen koonneessa ja yrityksille konkreettisia kehittämistyökaluja kehittäneessä Baltfood-yhteistyössä.

Ruuan ja terveyden väliset yhteydet ovat nousemassa yhä keskeisempään asemaan. Erityisesti alueen väestön ikääntyessä suuntaus korostuu.

Uutena kulutustrendinä nähdään myös erilaisten ruokayliherkkyyksien yleistyminen.

Jo tänä päivänä tutut gluteenittomat ja laktoosittomat tuotteet ovat esimakua kuluttajuudesta, jossa lautaselle poimitaan kansalaisten geneettisten tarpeiden mukaan räätälöityjä terveysvaikutteisia elintarvikkeita, vaikkapa tuotteita ikääntymisen aiheuttamia nivelkipuja vastaan tai korkean verenpaineen madaltamiseksi.

Trendeinä terveys, kestävyys ja identiteetti

Itämeren ruoka-alueen Baltfood-tutkimukseen osallistuneet elintarvikealan asiantuntijat olivat yksimielisiä siitä, että tulevaisuuden kuluttaja kiinnittää kasvavaa huomiota elintarvikkeiden turvallisuuteen, eettisyyteen ja ekologisuuteen.

Tarkasteltaessa tätä vielä laajemmin kansainvälisesti huomattiin, että Itämeren alueen kuluttajat suosivat paikallisia ja

Tulevaisuuden kuluttaja kiinnittää kasvavaa huomiota elintarvikkeiden turvallisuuteen, eettisyyteen ja ekologisuuteen.

alueellisia tuotteita eksoottisten sijaan.

Tuotteisiin liittyvien mielikuvien merkitys näyttäisi kasvavan tulevaisuudessa. Vastaajien mielestä tuotteiden ekomerkinnät lisäävät merkitystään nimenomaan Itämeren alueen maissa.

Vahvistuviksi ruokatrendeiksi tunnistettiin nykypäivän tärkeimmät megatrendit: terveys, kestävä kehitys ja identiteetin osoittaminen.

Itämeren alueen elintarvikealan yhteistyössä on tuotettu runsaasti sovelluskelpoista teknologia- ja markkinatietoa. Tulokset, selvitykset ja alan liiketoiminnan kehittämisen tueksi luodut työkalut ovat jatkossakin yritysten ja tutkimuksen hyödynnettävissä.

Työkaluja ja tuloksia käytännön työhön

Perustettuun Baltfood T&K -verkostoon kuuluu kolmekymmentä tutkimus- ja kehittämiskeskusta Itämeren alueella. Verkoston kautta yritykset voivat esimerkiksi etsiä kumppaneita prosessien parannushankkeisiin tai tuotteiden markkinoille saattamiseen.

Kasvuun ja uusille markkinoille tähyävät yritykset voivat hyödyntää Venäjän, Valko-Venäjän ja Ukrainan markkinoista tuotettua markkinatietoa.

Baltfood Akatemia puolestaan perustettiin tarjoamaan elintarvikealalle ajasta ja paikasta riippumatonta verkkokoulutusta ajankohtaisista teemoista. Akatemian virtuaalisessa luentosalissa voi myös keskustella kansainvälisten kollegojen kanssa elintarvikelainsäädännön tai kuluttajakäyttäytymisen kansallisista eroista.

Toivottavaa on, että tehtyjä selvityksiä ja tuloksia sekä työkaluja hyödynnetään aktiivisesti. Baltfoodin verkkosivuilla on paljon ammennettavaa myös suomalaisille pk-yrityksille ja muille alan toimijoille.

Tavoitteena on lähivuosina myös uudistaa sisältöjä ja kehittää uudenlaisia yhteistyömuotoja.

Itämeren ruoka-alueen ruokayhteistyötä jatkaa Baltfood-sihteeristö, joka pyrkii muun muassa edelleen vahvistamaan Itämeren aluetta ruoka-alueena.

Tavoitteena on esimerkiksi ruuan ja elintarvikkeiden merkityksen entistä vahvempi esiin nostaminen Itämeren alueen kehittymiseen vaikuttavissa linjauksissa.

Itämeren ruokavalio tutuksi

Itämeren ruokavalio on hyvä perusta terveelliseen ruokaan. Mustikka, ruis ja rypsi – Voimaruokaa Suomesta -kirja (Soisalo & Voutilainen) avaa kuluttajalle kuvan Itämeren ruokavaliosta, jonka pohjana ovat kasvikset ja juurekset, marjat, ruis, rypsiöljy ja kala.

Myös maitotuotteet ja liha ovat tyypillisiä raaka-aineita. Lihaa käytetään 3–5 kertaa viikossa. Kirjan tekijät korostavat ruokavalion monipuolisuutta ja läheltä saatavia raaka-aineita. Kirja sisältää paljon käyttökelpoisia reseptejä myös arkeen.

Kuluttajien lisäksi myös keittiöalan ammattilaiset näkevät Itämeren alueen raaka-aineilla uusia mahdollisuuksia.

Suurtalousalan yhteistyöjärjestö Fida ry onkin haastanut ammattikeittiöiden henkilökunnan toukokuun loppuun mennessä kehittämään ja kilpailemaan Itämeren ruokavalion mukaisilla lounasruokaresepteillä.

HEIDI VALTARI

Kirjoittaja on Ruoka-Suomi-teemaryhmän erityisasiantuntija Turun yliopiston koulutus- ja kehittämiskeskus Braheassa.

PÄIVÄN KUVA

HEIKKI TUURI

Maraton on merkki keväästä

Maratoonareiden ilmestyminen teille on ollut varma kevään merkki Ylistarossa jo pitkään. Viime lauantaina Ylläri Run -seuran Tiina Rintamäki (450), Tiina Luoma (451) ja Janne Saari osallistuivat yli 300 juoksijan seurassa Ylistaron Alapään Nuorisoseuran järjestämälle 27. Kyrönjokimaratonille.

Päivän kuva -ehdotuksia voi lähettää MT:n toimitukseen osoitteeseen lukijankuva@maaseuduntulevaisuus.fi. Julkaistuista kuvista maksetaan palkkio.

KOLUMNI: JOUKO RÖNKKÖ

Rumalta näyttää

Tähän mennessä tapahtunut: Kansanedustaja Ilkka Kanerva (kok.) saa ehdollisen vankeustuomion lahjoman vastaanottamisesta.

Ilkka on mukava mies. Niinpä kokoomuksen eduskuntaryhmä antaa Kanervalle täyden tukensa.

Ryhmän puheenjohtaja Jan Vapaavuori katsoo, että Kanervan lahjusrikosjutussa on kyse ”varsin monimutkaisesta, vaikeasti hahmotettavasta ja hämmentävästä juridiikasta”.

Apulaisvaltakunnansyyttäjä Jorma Kalske on kokoomusryhmän kannanotoista ällistynyt. Hän pitää rikoslain lahjuspykäliä poikkeuksellisen selkeinä ja ymmärrettävinä, ”jos lukija edes yrittää tajuta niitä”.

Kokoomus katsoo, ettei Kalske ymmärrä.

Oikeuskansleri Jaakko Jonkka moittii puolustusvoimien uudistuksen toteuttamistapaa. Päätökset tehtiin ennen kuin asianosaisia ehdittiin kuulla.

Puolustusministeri Stefan Wallin (r.) ei kommentoi moitteita. Ministeriön virkamies lausuu, että puolustusvoimat muuttaa toimintatapaansa, jos siihen ilmenee aihetta. Oikeuskanslerin moite ei siis riitä.

”Oikeuskanslerin moite ei siis riitä.”

jouko.ronkko@maaseuduntulevaisuus.fi

Puolustusvoimien teettämä tutkimus kertoo, että media nielaisi puolustusministeriön esitykset uudistustarpeista sellaisinaan. Monet lehdet taisivat laatia jopa pääkirjoituksensa ministeriön tiedotteen pohjalta.

Uudistuksen tarvetta ei asetettu kyseenalaiseksi. Valmistelua moitti vain oppositio, vaikka paljon pienemmätkin asiat on tähän saakka valmisteltu parlamentaarisissa komiteoissa. Näin on tehty, koska puolustusta pidetään niin tärkeänä, ettei sillä haluta politikoida.

Nyt politikoitiin. Maakunnista leikattiin, pääesikuntaa lihotettiin. RKP:n ministeri veti kotiinpäin. Perussuomalaiset riehuivat kielipolitiikassa.

Metelin pauhatessa ja syljen roiskuessa itse asia eteni kaikessa rauhassa. Aluepuolustusta puretaan. Nato-valmiutta lisätään. Koko Suomea ei enää voida eikä aiota puolustaa.

Jos nyt joku sanoo, että hallitus viittaa demokratialle ja lainsäädännölle kintaalla, en ala väittää vastaan. Merkkejä on.

Vilkaistaanpa vielä jupakkaa nimeltä ”Suomen takuut Kreikalle – ei kun Kreikan takuut Suomelle”. Siinä valtiovarainministeri Jutta Urpilainen (sd.) junaili järjestelyn, jonka piti näyttää siltä että Kreikka takaa Suomen takauksen Kreikalle. Tuliko tämä selväksi?

Älkää välittäkö. Ei kukaan muukaan siitä selvää saanut. EU:n valtiovarainministerit naureskelivat Urpilaisen tempulle avoimesti.

Kun Suomi heti maksaa osuutensa takausrahastoon, se saattaa 30 vuoden kuluttua saada osan rahoistaan takaisin. 30 vuodessa tosin moni asia muuttuu.

Kukaan ei tiedä, mitä Kreikka lopulta takasi, koska Urpilainen määräsi virkamiehensä pitämään takaussopimuksen salassa. Maksaja ei saa tietää, millaiseen paperiin ministeri hänet sitoo.

Hallitus toimii kuin sen asema olisi vahva. Eduskunnassa sillä onkin selkeä enemmistö: 124–76. Enemmistö on kuitenkin rakennettu kuuden horjuvan palikan varaan.

Vasemmistoliiton ryhmästä on jo eronnut kaksi edustajaa. Vihreiden oloa täytyy koko ajan helpottaa antamalla ympäristöministerille lisää siimaa. SDP tekee irtiottoja tuon tuosta.

Entä jos jotkut hallituspuolueet kärsivät tulevissa kuntavaaleissa pahan tappion?

LEHTIKATSAUS

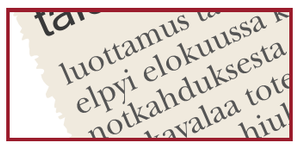

Puheitten tasolla

Talouskasvuun ei ole oikotietä, kirjoittaa **Helsingin Sanomat**. *”Samaan aikaan kun Euroopan talouskasvu hyytyy ja taantuma valtaa alaa, eurooppalaiset johtajat etsivät talouskasvusta yhä ahkerammin pelastajaa. Ahkeruus on tosin lähinnä retorista, sillä tekoja jarruttaa muun muassa velkakriisi.”*

”Monet päättäjät näyttävät nyt olevan rakentamassa sellaista tulkintaa, että vyönkiristysvuodet ovat syyllisiä talouden hyytymiseen. Syypäiden penkille joutuisi siis kuririntama: Euroopan keskuspankki, EU-komissio, IMF ja tiukimmin säästöjä vaatineet avustajamaat.

Syyt Euroopan talouden perusongelmiin ovat kuitenkin syvemmällä ja lähempänä. Kansalliset päättäjät eivät kiinnittäneet ajoissa riittävää huomiota siihen, mihin he nyt kiinnittävät valtavaa huomiota: miten luotaisiin kestävää talouskasvua, kilpailukykyä ja eurooppalaista talouden synergiaa.

Tällaista politiikkaa olisi ollut niin paljon helpompaa rakentaa hyvinä aikoina kuin nykyisessä velkakriisin kuristuksessa.

Talouskasvuun on tietysti nytkin panostettava, mutta ylämäessä on paljon työläämpää kiihdyttää. Nykytilanteessa päättäjien sitoutuminen talouskasvuun on kaksijakoista: se on joko epärealistista tai kauniita puheita, ehkä jopa molempia.”

”Euroopassa harjoitettava säästöjen politiikka on joutunut viime aikoina vastatuuleen. Asetelma yksinkertaistetaan siten, että vastakkain ja valittavana on joko talouskasvu tai säästöt – pelastus tai tuho.

Valitettavasti tilanne ei ole näin yksinkertainen. Siirtyminen säästöistä talouskasvun odotteluun olisi siirtymistä teoista rukoiluun.

Säästöistä luopuminen tai niiden hölläämi nen ei ole oikotie talouskasvuun. Kaikkein pahimpaan velkakriisin kurimukseen joutuneet eivät ole siinä kunnossa, että ne loisivat kestävää talouskasvua, vaikka kaikki säästöt peruttaisiin heti.”

Hoivapalvelut kiinnostavat

Turun Sanomat pohtii Suomessa hoiva-alalle pyrkivien ulkomaisten yritysten valvontaa.

”Yli 120 000 suomalaista potee jonkinasteista muistisairautta. Uusia diagnooseja tehdään noin 13 000 tapauksen vuosivauhtia. Samaa tahtia nousee alan hoiva- ja tukipalvelujen kysyntä, sillä vain noin kolmannes muistihäiriöisistä selviytyy omin avuin arkipäivän askareista.”

”Kotipalvelut ovat Suomessa ilmoituksenvaraista toimintaa, jota valtion aluehallintovirasto valvoo. Käytännössä viranomaiskontrolli on resurssipulan vuoksi kuitenkin niin heiveröistä, että epäkohtiin puuttuminen jää viime kädessä asiakkaan ja omaisten vastuulle.”